

DECIZIE

16 noiembrie 2016

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței
Judecători

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan, Iuliana Oprea

examinând recursul declarat de Diaconov Mihail și Diaconov Victoria, în pricina civilă la cererea creditorilor Diaconov Mihail și Diaconov Victoria cu privire la repararea prejudiciului, depusă în procesul de insolabilitate a Societății cu Răspundere Limitată „Ambarda”,

împotriva încheierii Curții de Apel Chişinău din 04 februarie 2016, prin care s-a refuzat în primirea cererii,

CONSTATĂ:

Prin hotărârea Curții de Apel Chişinău din 08.12.2011, s-a intentat procesul de insolabilitate față de SRL „Ambarda” și a fost desemnat în calitate de administrator al procesului de insolabilitate ÎI „Iovu Oleg”, deținător al certificatului de instruire profesională nr.14988 din 08.04.2010.

La 26.01.2016, creditorii Diaconov Mihail și Diaconov Victoria au înaintat cerere privind repararea prejudiciului de către administratorul insolabilității Iovu Oleg.

În motivarea cererii au invocat, că prin încheierea Curții de Apel Chişinău din 28.09.2011, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de Diaconov Mihail, fiind numit în calitate de administrator provizoriu Iovu Oleg, care a fost obligat să prezinte un raport cu privire la executarea măsurilor de asigurare și să asigure păstrarea bunurilor debitorului și integritatea lor.

Una din proprietățile SRL „Ambarda” au fost și sunt încăperile-depozite frigorifice, cu suprafața la sol de 2839,7 m², evaluate la suma de 3 050 000 lei și 1740 000 lei.

La etapa actuală, aceste depozite nu mai sunt funcționale, au fost devastate din exterior și din interiorul lor, au fost demontate piese ale acestora și transferate în direcții necunoscute de către persoane necunoscute. În anul 2013, au fost sustrate utilaje din frigider, în valoare de 500 000 de lei, pe acest caz fiind pornită o cauză penală, despre care administratorul insolabilității nici nu cunoaște.

Ulterior, aproximativ peste 2 săptămâni, tot din acest imobil, a fost distrus și dezasamblate piesele transformatorului de 250 Kwh. Prețul lui este de 1 000 000 de lei.

Susține că în loc să asigure paza integrității bunurilor, administratorul insolabilității a identificat surse financiare pentru întocmirea documentelor de stabilire a costului bunurilor SRL „Ambarda”, diminuând valoarea lor de cel puțin 10 ori, fapt despre care a fost înștiințată instanța de insolabilitate de către creditorii.

Menționează că în loc ca să fie redirecționate aceste mijloace financiare cheltuite către plata salariilor pazei, s-au făcut niște documente care au fost

contestate de creditorii și care nu au fost luate în considerație de către instanța de insolvență.

Solicită obligarea administratorului insolvenței la repararea prejudiciului cauzat creditorilor și încasarea sumei de 1 500 000 lei, ca valoare de piață a readucerii în stare funcțională a transformatorului și a depozitelor frigorifice.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016 s-a refuzat în primirea cererii lui Diaconov Mihail și Diaconov Victoria cu privire la repararea prejudiciului, în procesul de insolvență față de SRL „Ambarda”, recomandându-le reclamantilor să depună acțiunea la instanța de la domiciliul persoanei fizice Iovu Oleg.

În motivarea încheierii, instanța de insolvență a aplicat prevederile art. 169 CPC și art. 5 din Legea insolvenței, concluzionând că nu dispune de abilitatea legală de a examina prezenta cerere, care urmează a fi examinată în procedura contencioasă, competența căreia îi revine instanței de drept comun, în conformitate cu prevederile art. 38 Cod civil.

Considerând ilegală încheierea instanței de insolvență, la 01 martie 2016, Diaconov Mihail și Diaconov Victoria au contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016 și emiterea unei noi încheieri de primire a cererii în procedura instanței de insolvență.

În motivarea recursului recurenții au invocat ilegalitatea încheierii recurate, menționând că instanța de insolvență nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.

Reglementări similare conțin și prevederile art. 1 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, potrivit căror procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Potrivit art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și posibil de a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituid pricina spre rejudecare.

Din materialele cauzei rezultă că, la 26.01.2016, creditorii Diaconov Mihail și Diaconov Victoria au înaintat cerere privind repararea prejudiciului de către administratorul insolvenței Iovu Oleg și la 04.02.2016 Curtea de Apel Chișinău a refuzat în primirea cererii din motiv că nu dispune de abilitatea legală de a examina prezenta cerere, care urmează a fi examinată în procedura contencioasă.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră încheierea din 04.02.2016 ilegală și posibilă casării, pornind de la următoarele.

Potrivit prevederilor art. 169 alin. (1) lit. a) CPC, judecătorul refuză să primească cererea de chemare în judecată dacă cererea nu urmează a fi judecată în instanță judecătorească în procedură civilă.

La caz, creditorii Diaconov Mihai și Diaconov Victoria au depus în cadrul derulării procesului de insolvență a SRL „Ambarda”, cerere privind repararea prejudiciului material de către administratorul insolvenței Iovu Oleg.

Prin urmare, la stabilirea instanței competente să judece această cerere, determinant este aprecierea obiectului cererii date prin prisma Legii insolvenței, care în art. 5 expres statuează competența instanței de insolvență.

În conformitate cu prevederile art. 66 alin. (1) lit. n) al Legii insolvenței, administratorul și lichidatorul au următoarele atribuții principale: executarea măsurilor de asigurare aplicate de instanța de insolvență în cazurile prevăzute expres de ea;

o) îndeplinirea hotărârilor instanței de insolvență, a hotărârilor adunării creditorilor și ale comitetului creditorilor, adoptate în limitele competenței lor, emiterea de ordine, decizii, dispoziții și de alte acte în vederea exercitării atribuțiilor;

s) conducerea și/sau supravegherea debitorului, administrarea masei debitoare;

t) asigurarea integrității masei debitoare, asigurarea prin contract a bunurilor, după caz;

Potrivit prevederilor art. 68 alin. (1) al aceleiași legi, administratorul/lichidatorul își exercită atribuțiile cu diligența unui bun profesionist, acționând pe propria răspundere.

(2) În procedura de insolvență, procedura falimentului sau procedura de restructurare, acțiunile administratorului/lichidatorului sînt orientate spre păstrarea, majorarea și valorificarea cît mai eficientă a masei debitoare prin toate mijloacele legale disponibile, pentru executarea cît mai deplină a creanțelor creditorilor.

Potrivit prevederilor art. 73 alin. (1) al Legii insolvenței, administratorul/lichidatorul este obligat să îi despăgubească pe toți participanții la procesul de insolvență pentru prejudiciul cauzat prin încălcarea obligațiilor ce îi revin, conform prezentei legi.

(2) Pentru comiterea de acțiuni ilegale în exercitarea atribuțiilor, administratorul/lichidatorul poartă răspundere disciplinară, materială, contravențională sau penală, conform legii.

Conform art. 5 alin. (2) al Legii insolvenței, instanța de insolvență dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvență, a litigiilor ce țin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolvență va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform [Codului de procedură civilă](#).

(5) Principalele competențe ale instanței de insolvență în cadrul prezentei legi sînt:

h) soluționarea contestațiilor debitorului, ale comitetului creditorilor ori ale oricărei persoane interesate împotriva măsurilor luate de administratorul provizoriu, de administratorul insolvenței/lichidator;

(6) În competența instanței de insolvență intră și controlul judecătoresc asupra activității administratorului provizoriu, administratorului insolvenței și/sau a lichidatorului, procesele și cererile de natură judiciară privind constatarea faptelor aferente procedurii de insolvență.

Pornind de la prevederile legale care reglementează competența instanței de insolvență, instanța de recurs constată că cererea înaintată de creditorii Diaconov Mihail și Diaconov Victoria privind repararea prejudiciului de către administratorul insolvenței Iovu Oleg urmează a să fie examinată de instanța de insolvență.

Or, în cerere se pune problema despre nerespectarea de către administratorul insolvenței a obligațiilor de păstrare a masei debitoare, în speță paza încăperilor frigorifice și repararea prejudiciului cauzat prin neglijența sa.

Astfel, verificând legalitatea încheierii recurrate prin prisma normelor de drept menționate supra, Colegiul atestă că, instanța de insolvență le-a interpretat eronat, concluzionând greșit că nu dispune de abilitatea legală de a examina prezenta cerere, care urmează a fi examinată în procedura contencioasă.

Pornind de la circumstanțele descrise, Colegiul conchide asupra necesității casării încheierii Curții de Apel Chișinău din 04.02.2016, prin care a fost refuzat în primirea cererii și cauza urmează a fi restituită la Curtea de Apel Chișinău pentru examinarea cererii în fond.

Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 427 lit. b) CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se admite recursul declarat de Diaconov Mihail și Diaconov Victoria.

Se casează încheierea Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2016, prin care a fost refuzat în primirea cererii creditorilor Diaconov Mihail și Diaconov Victoria cu privire la repararea prejudiciului depusă în procesul de insolvență a Societății cu Răspundere Limitată „Ambarda” și cauza se remite la Curtea de Apel Chișinău pentru examinarea cererii date în fond.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței

Valeriu Doagă

Judecători

Sveatoslav Moldovan

Iuliana Oprea